

การบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน

สุชาติ อำนาจวิภาวีย์¹ ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง²
เพ็ญศรี นิธินัง³ จิระพันธ์ สกุนา⁴

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2) ศึกษากรอบนโยบายของภาครัฐในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ (3) เสนอแนวทางการบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐ ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ กลุ่มหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 14 คน กลุ่มหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 4 คน และกลุ่มนักวิชาการ จำนวน 2 คน รวมบุคลากรที่สัมภาษณ์ทั้งหมด จำนวน 20 คน

ผลการวิจัย พบว่า (1) สภาพปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีปัญหา 5 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด ด้านการลงทุน ด้านเทคโนโลยี ด้านการบริหารจัดการ และด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ (2) นโยบายของภาครัฐในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะช่วยส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ทั้งในด้านนวัตกรรม การตลาด ด้านการลงทุน เป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรู้จักนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในธุรกิจ การส่งเสริมการขายผ่านแพลตฟอร์มหรือขายออนไลน์ รวมทั้งส่งเสริมการวางแผนทางการเงินและการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และ (3) แนวทางการบูรณาการ การนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐ ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืนโดยการจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่กำกับ ดูแล และติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การบูรณาการนโยบายของภาครัฐ; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม;
การพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

สุชาติ อำนาจวิภาวีย์, ศิริวัฒน์ เปลี่ยนบางยาง, เพ็ญศรี นิธินัง และจิระพันธ์ สกุนา. (2566). การบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 13(1), 271-282.

¹ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 96 หมู่ 3 ถนนพหลโยธินสาย 5 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170, ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมล: suchat.annat01@gmail.com

^{2,3,4} วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

The Integration of Government Policy Implementation in Sustainability of Small and Medium-Sized Enterprises Development

Suchat Amnatwipavee¹ Siriwat Plainbangyang²

Pensri Chirinang³ Jirapan Sakuna⁴

Abstract

This research article aims to study (1) the problems of Small and Medium-Sized Enterprises. (2) Study the Government's policies to promote Small and Medium-Sized Enterprises and (3) Propose guidelines for the integration of government policy implementation in the sustainability of Small and Medium-Sized Enterprises development. This uses qualitative research methods, Collecting data from in-depth interviews. Key informant interviews are the public sector of 14 people, the private sector of 4 people, and the academics of 2 people, including 20 interviewed personnel.

The results of the research reveal that (1) problems of Small and Medium-Sized Enterprises consist of 5 problems as follows: marketing, investment, technology, management, and government support. (2) Government policies to promote Small and Medium-Sized Enterprises will promote SMEs in innovation, marketing, and investment. It encourages entrepreneurs to know how to apply technology in their businesses. Promotion through the platform or online including promoting financial planning and to access funding sources and (3) Approaches for the integration of government policy implementation in the sustainability of Small and Medium-Sized Enterprises development by establishing a central agency to promote, support, and develop Small and Medium-Sized Enterprises. It is the main unit responsible for supervising and monitoring the operations of the relevant departments to operate the assigned to be efficiently.

Keywords: The Integration of Government Policies; The Small and Medium-Sized Enterprises; Development of Small and Medium-Sized Enterprises

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Amnatwipavee, S., Plainbangyang, S., Chirinang, P., & Sakuna, J. (2023). The integration of government policy implementation in sustainability of small and medium-sized Enterprises development. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 13(1), 271-282.

¹ Doctor of Public Administration Program in Public Management Innovation, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

96 Moo 3 Phutthamonthon Sai 5 Road, Salaya, Phutthamonthon, Nakhon Pathom 73170, Thailand

Corresponding Author Email: suchat.amnat01@gmail.com

^{2,3,4} Rattanakosin College of Innovation Management, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium-Sized Enterprises--SMEs) มีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ มีบทบาทอย่างมากต่อการจ้างงานของประเทศอีกทั้งเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจมวลรวมของประเทศ (Phokatrakul, 2019) แต่ปัจจุบันในสภาวะเศรษฐกิจโลกยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เกิดจากการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามา ควบคู่กับภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ ทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้รับผลกระทบอย่างมาก ดังนั้น ผู้ประกอบการ SMEs จึงต้องเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้กิจการอยู่รอด หากภาครัฐไม่เข้ามาให้การช่วยเหลือ SMEs จะส่งผลให้เกิดปัญหาเรื้อรังทางเศรษฐกิจในที่สุด ดังนั้น รัฐบาลจึงต้องให้ความสำคัญกับกิจการ SMEs มากขึ้น โดยการส่งเสริมและสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างครบวงจร และต่อเนื่อง เพื่อสร้างความแข็งแกร่งให้กับ SMEs สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ ดังนั้น นโยบายของภาครัฐจึงเป็นสิ่งสำคัญในการผลักดันให้ผู้ประกอบการ SMEs เกิดความเข้มแข็งในการประกอบธุรกิจได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

สิ่งที่ผ่านมา พบว่า หน่วยงานรัฐทุกหน่วยงานได้มีการปฏิบัติตามพันธกิจของแต่ละหน่วยงาน เพื่อยกระดับ SMEs ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2567) นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม แผนการส่งเสริม SMEs ฉบับที่ 4 ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) แต่สิ่งที่สำคัญ คือ ภาครัฐยังขาดการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ และขาดหน่วยงานกลางที่จะเข้ามาประสานความต้องการของภาคเอกชน

ไปเสนอภาครัฐ ซึ่งผลดำเนินการส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise--SMEs) ที่ผ่านมากกว่า 18 ปี ของรัฐบาลและ สสว. กับพบว่ายังไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเหตุผลของรัฐบาลในการออกกฎหมายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้อย่างแท้จริง รวมถึงไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างทั่วถึงและตรงตามความต้องการได้ ทั้งนี้ จากการศึกษาผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก และขนาดย่อม ของคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาการศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม สภานิติบัญญัติ ครั้งที่ 42/2561 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2561 ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในส่วนหนึ่งของผลการประชุมดังกล่าวได้มีข้อมูลที่เป็นการรายงาน ผู้วิจัยได้พบว่าสภาพปัญหาในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของที่ผ่านมาในภาพรวมที่สำคัญมี 3 ประการซึ่งสรุปได้ คือ

1. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ กล่าวคือ การดำเนินงานด้านนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวมของประเทศยังไม่อาจดำเนินการได้อย่างมีเอกภาพ เพราะมีหลายส่วนราชการและหลายหน่วยงานดำเนินการในลักษณะต่างคนต่างทำถึงแม้ว่าในส่วนอง สสว. จะมีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของ สสว. ก็ตาม แต่ส่วนราชการและหน่วยงานอื่นต่างก็มีหน้าที่หรือลักษณะงานส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทำนองเดียวกัน ไม่มีความประสานคล่องกัน ขาดการบูรณาการในการทำงานร่วมกัน

2. ปัญหาการขาดข้อมูลเชิงประชากรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอยู่ทั่วทุกพื้นที่ของประเทศว่ามีจำนวนที่แท้จริงเท่าใด

ปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการ SMEs ทั่วทั้งประเทศ จากทุกกระทรวงหรือหน่วยงานต่างๆ จึงเป็นเรื่องยากที่จะขับเคลื่อนและพัฒนา SMEs ทั้งหมดได้

3. ปัญหาการขาดบุคลากรด้านการบริหารธุรกิจบุคลากรในหน่วยงานของรัฐยังไม่มีประสบการณ์ด้านการบริหารธุรกิจ และจำนวนของบุคลากรมีไม่มากพอในการรองรับความต้องการของผู้ประกอบการทั้งประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการต้องการให้บุคลากรของภาครัฐมีความรู้และประสบการณ์ในการประกอบธุรกิจที่แท้จริงที่สามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้ประกอบการได้ (Secretariat of the Senate, 2018)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการทำการวิจัยเกี่ยวกับการบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน โดยผู้วิจัยศึกษาบริบทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมว่ามีสภาพปัญหาในการประกอบกิจการ หรือต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือส่งเสริมด้านใดบ้างเพื่อพัฒนากิจการของผู้ประกอบการให้เติบโต รวมถึงศึกษาเกี่ยวกับนโยบายวิธีการดำเนินงานของหน่วยงานหลักของภาครัฐในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความสอดคล้องตามนโยบายของรัฐหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้วิจัยสามารถแสวงหาแนวทางการบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถประสานและพัฒนาร่วมกันได้อย่างไรเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนให้มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างภาครัฐกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความยั่งยืนและเป็นรูปธรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษานโยบายของภาครัฐในการส่งเสริม

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3. เพื่อเสนอแนวทางการบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐ ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่ผู้ประกอบการการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบอยู่ในปัจจุบัน ประกอบด้วยปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านการลงทุน ปัญหาด้านเทคโนโลยี ปัญหาด้านการบริหารจัดการ และปัญหาด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ และศึกษาเกี่ยวกับนโยบายของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างแข็งแกร่ง และมีกิจการที่เติบโตอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย นโยบายด้านนวัตกรรม นโยบายด้านการตลาด และนโยบายด้านการลงทุน รวมถึงการเสนอแนะแนวทางการบูรณาการ การนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐ ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน

2. ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการศึกษาใช้การวิจัยแบบสัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ (1) ผู้บริหารหน่วยงานของรัฐในระดับตำแหน่งรองผู้อำนวยการขึ้นไป จำนวน 14 คน (2) ตัวแทนจากสมาคมที่เกี่ยวข้องกับ SMEs จำนวน 4 สมาคม และ (3) นักวิชาการ จำนวน 2 คน และวิธีการสนทนากลุ่ม คือ ผู้บริหารหน่วยงานของรัฐในระดับตำแหน่งรองผู้อำนวยการขึ้นไป จำนวน 14 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่วิจัย ได้กำหนดให้พื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการเก็บข้อมูลระหว่างเดือน มีนาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2563

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เพื่อทราบและเข้าใจถึงความเป็นมาและสภาพปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย
2. เพื่อทราบและเข้าใจกระบวนการดำเนินงานของภาครัฐในการพัฒนา ส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกระดับ
3. เพื่อให้ภาครัฐ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถนำผลการศึกษาด้านสภาพปัญหาและกระบวนการดำเนินงานของภาครัฐมาวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์หรือแนวทาง เพื่อให้สามารถพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างแท้จริง รวมทั้งสามารถนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้โดยการนำแนวทางมาบูรณาการจากผลการวิจัยในครั้งนี้เพื่อการดำเนินงานร่วมกันให้สัมฤทธิ์ผลและเป็นรูปธรรมต่อไป ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพและความยั่งยืนในการประกอบธุรกิจแก่ผู้ประกอบการ

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

คำว่า “นโยบาย” (policy) มาจากศัพท์ว่า “นย + อุบาย” หมายถึง แนวทางหรืออุบายที่ชี้ทางไปสู่วัตถุประสงค์ ส่วนคำว่า “Policy” หมายถึง แนวทางปฏิบัติของบ้านเมืองหรือหมู่ชน มาจากรากศัพท์ภาษากรีกคือ “Polis” หมายถึง เมืองหรือรัฐ ดังนั้นนโยบายจึงหมายถึง หลักการและวิธีปฏิบัติซึ่งถือเป็นแนวทางดำเนินการ (Nimpanich, 2009) ในขณะที่ Anderson (1994) ให้ทัศนะเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะไว่ว่านโยบายสาธารณะ คือ แนวทางการปฏิบัติหรือการกระทำของรัฐในการแก้ไขปัญหาของสังคม โดยมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับ สิ่งใดที่ต้องกระทำให้สำเร็จ มีสิ่งซึ่งรัฐบาลเพียงแต่ตั้งใจจะกระทำหรือเสนอให้กระทำเท่านั้น การกระทำจะก่อให้เกิดผลของ

นโยบาย แนวความคิดเกี่ยวกับผลของนโยบายนี้ทำให้นโยบายแตกต่างจากการตัดสินใจในทางเลือกต่างๆ กล่าวคือการตัดสินใจของรัฐบาลอาจแสดงออกถึงความตั้งใจหรือ ข้อเสนอของรัฐบาลที่จะกระทำเท่านั้นโดยในความเป็นจริงอาจไม่เกิดการกระทำขึ้นเลยก็ได้ แต่ในด้านนโยบายสาธารณะนั้นจะต้องปรากฏการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายชัดเจน นอกจากนี้ Easton (1953) ได้กล่าวเสริมเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะว่า เป็นการแจกแจงคุณค่าต่างๆ อย่างถูกต้องตามกฎหมายให้แก่สังคมโดยรวม บุคคลและองค์การที่สามารถใช้อำนาจดังกล่าวได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายได้แก่ รัฐบาล และหน่วยงานต่างๆ ของรัฐบาล ดังนั้น การกระทำต่างๆ ของรัฐบาลไม่ว่าด้านใด ย่อมก่อให้เกิดผลในการแจกแจงคุณค่าต่างๆ ของสังคมนั้นๆ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการนโยบาย การประกาศนโยบายของรัฐบาลหรือสถาบันต่างๆ ซึ่งเป็นการกระทำให้ปรากฏขึ้นของรัฐบาลในการแก้ปัญหา หากไม่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับสิ่งที่กำหนดไว้ นโยบายก็จะไม่เกิดประโยชน์ โดย Ketsuwan (2007) ได้ให้ทัศนะของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการจัดวิธีดำเนินการหรือกระบวนการนำการตัดสินใจที่อยู่ในรูปแบบต่างๆ ไปปฏิบัติ ได้แก่ กฎหมาย คำตัดสินของศาล คำสั่งผู้บริหาร หรือการออกกฎหมายตามระบอบรัฐสภา หรือมติและคำสั่งของคณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี

หลักสำคัญที่สุดของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือจำเป็นต้องมีเครื่องมือหรือองค์กรและการจัดการ (organization and management) หรือหากมองในมิติที่กว้างขึ้นหมายถึงการปกครองและการบริหาร (governance) ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีการกำหนดงบประมาณและบุคลากร

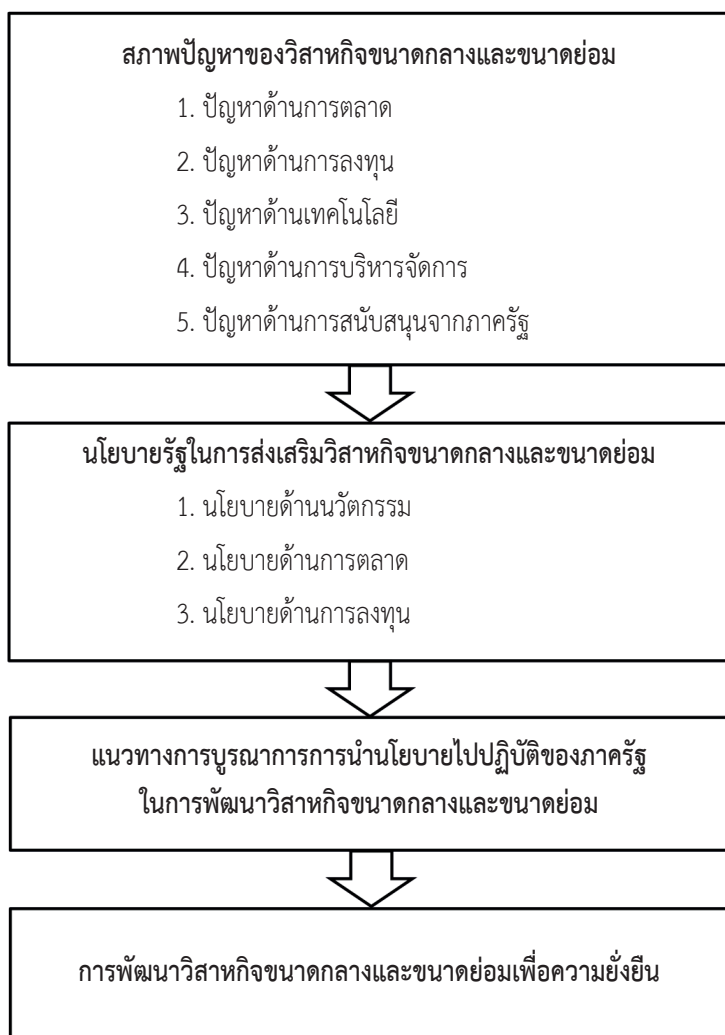
ไว้ด้วย ซึ่งความสำคัญกระบวนการประยุกต์ใช้ กลไกต่างๆ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนงบประมาณ เพื่อการขับเคลื่อนการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในนโยบายต้องมีอำนาจสามารถ ตัดสินใจได้ ทั้งนี้การกำหนดนโยบายต้องสมเหตุสมผล และมีความเป็นธรรม ถูกต้องชอบธรรมตามกฎหมายของนโยบาย หรือสอดคล้องกับความต้องการ หรือผลประโยชน์ของคนแต่ละกลุ่มโดยตรง (Anderson, David, & Bullock, 1984)

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้วางกรอบแนวคิดการวิจัย โดยได้ทำการ ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมว่าในปัจจุบัน ผู้ประกอบการประสบ ปัญหาในการดำเนินธุรกิจอย่างไรบ้าง ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ ส่งเสริมด้านใด และเมื่อปัญหาเหล่านั้น เกิดขึ้นแล้วภาครัฐสามารถหาแนวทางการ หรือ มาตรการต่างๆ เพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมได้หรือไม่ โดยผู้วิจัยได้มุ่งเน้นศึกษานโยบาย ของรัฐในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม เพื่อทราบนโยบายแต่ละด้าน รวมถึงวิธีการดำเนิน งานแนวทาง การนำนโยบายไปปฏิบัติของหน่วยงาน ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งนโยบายต่างๆ ที่ รัฐกำหนดขึ้นเพื่อช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมสามารถแก้ไขปัญหาและมีความสอดคล้อง ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการหรือไม่ ประกอบกับการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้มุ่งเน้น ไปที่ทฤษฎีการบูรณาการมาปรับใช้การดำเนินงานของ รัฐในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เนื่องจากปัจจุบันมีหน่วยงานภาครัฐหลายหน่วยงานที่ มีงบประมาณในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวจะต้องร่วมมือช่วยกัน เพื่อผลักดันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ได้รับ การพัฒนาและเติบโตไปในทิศทางเดียวกัน ตลอดจน นำแนวคิดการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมให้มีความยั่งยืนมาปรับใช้เพื่อเป็นการให้ความ สำคัญทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมแก่ผู้ ประกอบการ เนื่องจากธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในไทยมีจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับวิสาหกิจ ทั้งประเทศ จึงเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ ของประเทศให้เติบโตซึ่งนับว่าเป็นกำลังสำคัญในระบบ การผลิตในห่วงโซ่อุปทาน (supply chain)

ดังนั้น ภาครัฐจะมีแนวทาง มาตรการอย่างไรที่จะ สามารถนำนโยบายมาบูรณาการร่วมระหว่างหน่วยงาน มากขึ้นเพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และช่วยเหลือวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมให้ครอบคลุมทุกระดับการ เติบโต เป็นผู้นำในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศให้เติบโตอย่างยั่งยืนอย่างต่อเนื่อง และสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างแข็งแกร่ง ภายใต้ บริบทการแข่งขันทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยจะต้องมี ความรู้ มีทักษะในการประกอบธุรกิจ สามารถพัฒนา ผลิตภัณฑ์หรือบริการให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน สร้าง มูลค่าเพิ่ม สามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดภายในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อมไทยเติบโตเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของ ไทยที่สำคัญของประเทศ อีกทั้งเพื่อให้กิจการของ ผู้ประกอบการเติบโตอย่างยั่งยืน โดยสามารถสรุปเป็น กรอบแนวคิดได้ ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง การบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน ผู้ศึกษาวิจัยใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม (focus group)

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

จากการเลือกหน่วยในการวิเคราะห์เพื่อให้สามารถศึกษาข้อมูลในเชิงลึกและวิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตาม

วัตถุประสงค์ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืนโดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ

1.1 กลุ่มหน่วยงานภาครัฐผู้ที่มีนโยบายไปปฏิบัติและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยสัมภาษณ์บุคลากรที่มีตำแหน่งรองผู้อำนวยการขึ้นไปจำนวน 14 คน

1.2 กลุ่มหน่วยงานภาคเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในการประกอบกิจการ ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูล

หลักที่มีความรู้ ความเข้าใจมีประสบการณ์ในด้าน SMEs มาเป็นระยะเวลานาน และเข้าใจถึงสภาพปัญหาในการประกอบธุรกิจ SMEs และเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ จำนวน 4 คน

1.3 กลุ่มนักวิชาการ ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีความรู้ ความเข้าใจหลักการในด้าน SMEs จำนวน 2 คน รวมบุคลากรที่สัมภาษณ์ทั้งหมด จำนวน 20 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูล และการประเมินผลการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 การเก็บและรวบรวมข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวแทนของหน่วยงานภาครัฐกลุ่มตัวแทนจากสมาคม และนักวิชาการ และคณะกรรมการวิสามัญที่มาให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม

2.2 การเก็บบันทึกและรวบรวมข้อมูล จากการสนทนากลุ่ม (focus group) ในการประชุมที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้างต้น การบันทึกวันเวลาและวาระการประชุม ตลอดจนผลและรายงานการประชุม เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริง และนำไปสู่การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.3 การเก็บและรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interviewing) โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้นำภาคเอกชน และนักวิชาการที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามปลายเปิดซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยรวบรวมข้อมูลและอธิบายขยายความพรรณนาตามข้อเท็จจริง เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง กับประเด็นของปัญหาและคำถามของการวิจัย ที่จะไปสู่เพื่อเสนอแนวทางการบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐ ในการพัฒนาวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืนโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาและจากการสังเกตเพื่อให้สอดคล้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน สรุปผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. สภาพปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.1 ด้านการตลาด ผู้ประกอบการ SMEs ขาดความรู้ความเข้าใจทางการตลาด ไม่มีความสามารถในการทำการตลาดเอง ทั้งตลาดภายในและต่างประเทศ ขาดการสร้างแบรนด์สินค้า จึงทำให้เสียเปรียบต่อคู่แข่ง

1.2 ด้านการลงทุน ผู้ประกอบการ SMEs ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนของสถาบันการเงินได้ เนื่องจากผู้ประกอบการไม่มีความพร้อมในการจัดข้อมูลการทำธุรกิจ ได้แก่ การจัดทำระบบบัญชี การทำแผนธุรกิจ และขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน

1.3 ด้านเทคโนโลยี ผู้ประกอบการ SMEs ยังขาดการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ ยังคงพยายามแข่งขันด้วยความได้เปรียบด้านแรงงาน วัตถุดิบ และประสิทธิภาพในการผลิตเป็นหลัก

1.4 ด้านการบริหารจัดการ ผู้ประกอบการ SMEs ขาดวิสัยทัศน์เชิงธุรกิจและขาดการบริหารกิจการที่เป็นระบบ ได้แก่ การบริหารจัดการสินค้าในคลัง การดำเนินธุรกิจไม่สอดคล้องตามแผนธุรกิจ ส่งผลให้การจัดการและการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ผู้ประกอบการประสบปัญหาในการเข้าถึงช่องทางบริการของรัฐ โดยยังขาดความรู้ความเข้าใจในบริการของรัฐว่าหน่วยงานใดของรัฐ ให้บริการสนับสนุนด้านใดบ้าง อีกทั้ง

กฎระเบียบของหน่วยงานภาครัฐที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการสนับสนุนครุภัณฑ์ทำให้ภาครัฐให้การสนับสนุนค่อนข้างลำบาก

2. นโยบายของภาครัฐในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2.1 นโยบายด้านนวัตกรรม

(1) ด้านระบบการผลิต มีการส่งเสริมเครื่องจักร

(2) ด้านการสร้างและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ภาครัฐได้เชื่อมโยง SMEs กับนักธุรกิจหรือคู่ค้าจริง ที่สามารถทำให้ผู้ประกอบการมียอดขายสูงขึ้นและขายได้จริง

(3) ด้านมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ สนับสนุนให้บริการวิเคราะห์ทดสอบผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตให้มีคุณภาพ

(4) การส่งเสริมด้านบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริม SMEs ด้านการออกแบบพัฒนาผลิตภัณฑ์ควบคู่ไปกับการพัฒนาบรรจุภัณฑ์

2.2 นโยบายด้านการตลาด

(1) การสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขัน โดยการส่งเสริมการออกงานแสดงสินค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ เป็นการสร้างทำให้เกิดการจับคู่ธุรกิจร่วมกัน

(2) การเพิ่มช่องทางการตลาดทางออนไลน์ โดยการสร้างแพลตฟอร์มทางธุรกิจ การจับคู่ทางธุรกิจ

2.3 นโยบายด้านการลงทุน

(1) การช่วยเพิ่มเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยรัฐให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำแก่สถาบันการเงินและสถาบันการเงินไปให้สินเชื่อแก่ SMEs ในอัตราดอกเบี้ยผ่อนปรน รวมถึง การยกเว้นภาษีในการนำเข้าเครื่องจักร

(2) ด้านการช่วยพัฒนาความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีการจัดอบรมเรื่องของบัญชีให้กับผู้ประกอบการ

3. การบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของ

ภาครัฐ ในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน

3.1 ความสามารถในการบูรณาการร่วมกันของนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หน่วยงานภาครัฐแต่ละหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาผู้ประกอบการ ต่างมีภารกิจหลัก มีการวางกลยุทธ์ เป้าหมายที่ชัดเจนในการพัฒนาผู้ประกอบการ ซึ่งจะเห็นได้ว่าหน่วยงานมีศักยภาพในการสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการ เพียงแต่ขาดการเชื่อมโยงระหว่างกัน

3.2 การบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไปปฏิบัติ

ที่ผ่านมาผลการดำเนินงานด้านนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาพรวมของประเทศยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีเอกภาพ เพราะมีหลายส่วนราชการและหลายหน่วยงานดำเนินการในลักษณะต่างคนต่างทำ จึงไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการ SMEs ได้อย่างทั่วถึงและตรงตามความต้องการได้

ดังนั้น การดำเนินงานจึงยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามพบว่ามีเพียงบางหน่วยงานราชการที่มีศักยภาพ สามารถดำเนินการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทิศทางที่ดี หากมีการบูรณาการร่วมกันอย่างจริงจัง โดยมีการวางแผนร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนในเป้าหมายเดียวกัน ก็สามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้ได้

แนวทางการบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการการนำนโยบายไปปฏิบัติของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืน ผู้วิจัยจึงได้

เสนอแนวทางการบูรณาการการในเชิงนโยบายของภาครัฐในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อความยั่งยืนเพื่อให้สามารถดำเนินงานบูรณาการร่วมกันได้อย่างมีศักยภาพ จึงต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นหน่วยงานหลักในการทำหน้าที่กำกับ ดูแล และติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้มีประสิทธิภาพ ดังนี้

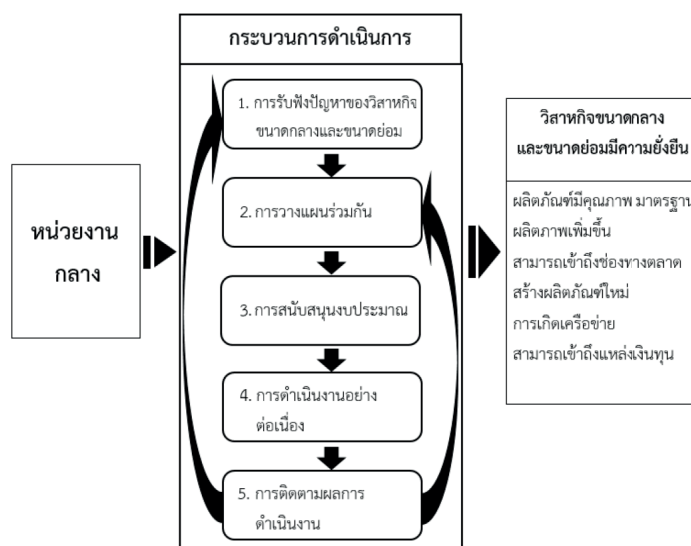
มีการจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านต่างๆ เช่น การแจกจ่ายงบประมาณไปยังหน่วยงานต่างๆ การจัดทำแผนปฏิบัติการ แผนส่งเสริมร่วมกัน บูรณาการงบประมาณ เป็นต้น โดยทำหน้าที่ดูแล กำกับ ติดตามในเชิงนโยบาย

ทั้งนี้ ต้องมีการแต่งตั้งคณะทำงาน โดยมีหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริม สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าร่วมบูรณาการด้านการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

โดยมีกระบวนการดำเนินงานพัฒนา ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เมื่อมีการจัดตั้ง

หน่วยงานกลางขึ้นมาแล้ว คณะทำงานในหน่วยงานดังกล่าวต้องร่วมมือกันบูรณาการในการขับเคลื่อนภารกิจการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถดำเนินธุรกิจได้มั่นคงและยั่งยืน โดยมีกระบวนการ (1) การรับฟังปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2) การวางแผนร่วมกัน (3) การสนับสนุนงบประมาณ (4) การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และ (5) การติดตามผลการดำเนินงาน

อย่างไรก็ตาม ในการดำเนินงานพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำเป็นต้องมีการประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการติดตามประเมินผลความคืบหน้าในการดำเนินการ หากผลลัพธ์การดำเนินงานยังไม่มีประสิทธิภาพก็ต้องย้อนกลับไปรับฟังปัญหาของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อนำปัญหามากำหนดนโยบาย วางแผนพัฒนา SMEs ต่อไป ซึ่งจะส่งผลให้ SMEs วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความยั่งยืนในด้านผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น สามารถเข้าถึงช่องทางตลาด สามารถสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ก่อให้เกิดเครือข่าย และสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้

ภาพ 2 กระบวนการดำเนินงานพัฒนา ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การอภิปรายผล

ในการดำเนินงานพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร่วมกันนั้นภาครัฐจำเป็นต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ และการกิจของกระทรวงแต่ละกระทรวงให้มีความชัดเจน เพราะแต่ละหน่วยงานย่อมมีความถนัดและความเชี่ยวชาญที่แตกต่างออกไป การดำเนินงานที่ผ่านมาของภาครัฐในด้านการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภาครัฐได้มีการศึกษา วางแผน มีการจัดทำแผนแม่บทต่างๆ ในการพัฒนา SMEs ไทย แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากแต่ละหน่วยงานต่างคนต่างทำภารกิจของหน่วยงานตนเอง อาจก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนในการพัฒนา SMEs ไม่ได้มีการบูรณาการอย่างจริงจังเป็นรูปธรรม หน่วยงานแต่ละแห่งดำเนินงานตามงบประมาณให้บรรลุตามกลุ่มเป้าหมายเท่านั้น ถึงแม้ว่าในช่วงที่ผ่านมาหน่วยงานภาครัฐได้จัดโครงการต่างๆ มากมาย เพื่อส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่ยังขาดการวางแผนในการกำหนดนโยบายร่วมกัน ขาดการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน จึงส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร่วมกันมีความซ้ำซ้อน จึงไม่สอดคล้องกับแนวคิดของ Søren (2006) ที่กล่าวว่า ในขั้นตอนของการกำหนดนโยบายเป็นขั้นตอนการวิเคราะห์สำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่มีบทบาทในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานหรือองค์กรหลายๆ ส่วนร่วมมือกันในการวางแผนหรือแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมและต้องตระหนักว่าการกำหนดทางเลือกนโยบายจะต้องสอดคล้องกับเป้าหมายของผู้ตัดสินใจนโยบายว่าสิ่งที่ผู้ตัดสินใจนโยบายต้องการจะดำเนินการนั้น มีเป้าหมายที่ชัดเจนและครบทุกด้านเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ

ในการส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รัฐต้องสนับสนุนงบประมาณให้เหมาะสมในการพัฒนาวิสาหกิจมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ช่วยผลักดันให้เกิดการขับเคลื่อน

SMEs ให้ได้รับการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้เติบโตต่อไปได้ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานอื่นๆ ทำให้หน่วยงานสามารถมองเห็นภาพรวมการดำเนินงานในการกำหนดงบประมาณการพัฒนาและส่งเสริม SMEs ในด้านต่างๆ ได้เพื่อให้สอดคล้องกับแผนงานที่วางไว้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Anderson (1984) ที่กล่าวว่า การกำหนดนโยบายแต่ละนโยบายจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณเพื่อการขับเคลื่อนการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ ซึ่งในหลายโครงการได้รับผลกระทบอย่างมากจากงบประมาณที่ไม่ได้รับการจัดสรร หากไม่มีงบประมาณ ก็ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเป็นการดำเนินการที่สูญเปล่า ในแต่ละโครงการเมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณแล้ว ต้องมีการวางแผนและจัดสัดส่วนการใช้งบประมาณในแต่ละขั้นตอนอย่างละเอียด เพื่อให้การใช้งบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจัดสรรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายหนึ่งๆ ไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

1. ภาครัฐควรมีกฎหมายที่รองรับในการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ดำเนินการต่อเนื่องถึงแม้จะเปลี่ยนรัฐบาลก็ตาม
2. ภาครัฐควรให้หน่วยงานหลักในการจัดทำข้อมูลขนาดใหญ่ (big data) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางแห่งชาติ
3. ภาครัฐควรส่งเสริม และพัฒนา ผู้เชี่ยวชาญในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีความพร้อมและพอเพียง ทั้งในภาคอุตสาหกรรม เกษตร บริการ และการค้าส่งหรือค้าปลีก พัฒนาอบรมบุคลากรในสายการผลิตในการปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด และอบรมพัฒนาความเข้าใจในมาตรฐานการ

ตรวจประเมินของเจ้าหน้าที่ในแต่ละระดับ

4. ภาครัฐควรจัดรูปแบบการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นรูปแบบกรณีศึกษา (case study) และวิดีโอ (VDO) ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบความสำเร็จในการ

ทำธุรกิจในแต่ละด้าน ทั้งแนวทางเทคนิคการทำตลาด การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ รวมถึงวิธีการเตรียมพร้อมในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เพื่อเป็นมุมมองให้แก่ SMEs ที่กำลังเริ่มต้นทำธุรกิจ

References

- Anderson, J. E. (1994). *Public policy-making: Introduction* (2nd ed.). Houghton Mifflin.
- Anderson, J. E., Brady, D. W., & Bullock, C. S. (1984). *Public policy and politics in the United States*. Brooks/Cole.
- Easton, D. (1953). *A systems analysis of political life*. Alfred A. Knopf.
- Ketsuwan, R. (2007). *Public policy*. Borpit Printing. [In Thai]
- Nimpanich, J. (2009). *Policy analysis: Scope, concepts, theories, and case examples*. Nonthaburi, Sukhothai Thammathirat Open University, The Office of the University Press. [In Thai]
- Phokatorakul, P. (2019) The Guidelines develop the Small and Medium Enterprises of Processed Products. *Journal of Academic for Public and Private Management*, 1(2), 116-125. [In Thai]
- Secretariat of the Senate. (2018). *Study report regarding the establishment of an agency to administer the promotion of small medium and micro sized enterprises*. Author. [In Thai]
- Søren, C. W. (2006). Implementation. In B. G. Peters & J. Pierre (Eds.), *Handbook of public policy* (pp. 151-166). Sage.